

Beste mensen,

Het boek Jona is een wonderlijk boek. Een klein boekje over een kleine profeet. Zijn naam betekent duif, misschien is dat niet toevallig, je kunt denken aan de duif die met een olijftakje in zijn bek meldde dat de zondvloed voorbij was en de duif die aanwezig was toen Jezus in de Jordaan gedoopt werd. Bij een duif kun je denken aan een postduif, een bringer van een bericht, het is geen gevaarlijke roofvogel. In de Bijbel waren het hier goede berichten. Een ander woord voor een goed bericht is evangelie.

Jona is profeet, hij mag namens God spreken, is dat niet heel bijzonder, een voorrecht. De boodschap zal deze keer geen blijde boodschap worden. Jona moet namens God het oordeel aanzeggen aan de grote zondige stad Nineve. Die ligt buiten het land Israël. God heeft niet alleen een boodschap voor het oude volk maar ook voor de andere volken. Deze stad staat niet goed bekend en heeft Israël vaker leed aangedaan.

Jona weigert zijn opdracht te vervullen, hoe durft hij ongehoorzaam te zijn? Als Israëliet vond hij het misschien prima als Nineve ten onder zou gaan, zoals het zondige Sodom, net goed. Het is vreemd dat hij wegloupt. Er zijn profeten geweest groter dan Jona, zoals Jesaja, Jeremia, Mozes en Elia, ook zij hebben soms harde woorden moeten zeggen tegen hun eigen volk, en dat volk luisterde vaak niet. Uiteindelijk komt Jona toch bij de stad en brengt de boodschap die God hem had opgedragen, en wonder boven wonder, de mensen van die stad bekeren zich van hun boze wegen, en de aangekondigde vernietiging gaat niet door. Jona is een van de weinige profeten die zo'n succes hebben gehad, een onmiddellijke bekering van zondaars. Maar zijn profetie van verwoesting komt niet uit, daarin is hij teleurgesteld. Hij neemt het God kwalijk dat Hij vergevend en genadig is, ze zijn er daar veel te makkelijk van af gekomen!

Dit boek lezen de Joden op Grote Verzoendag. God is een rechtvaardig God, maar ook een God van mededogen, die uit is op herstel, niet op vernietiging. Jona had een boodschap, men kan denken aan de taak van het volk Israël in deze wereld, zij hebben de andere volken bekend gemaakt met hun God, soms tegen wil en denk. Zij hebben het Oude Testament in deze wereld kenbaar gemaakt terwijl die hun vaak niet goed gezind is gebleken. Je zou ook kunnen denken aan de gemeente. Die heeft een taak in deze zondige gebroken wereld, toch Gods woorden door te geven, met een oproep tot bekering. De stad Nineve zou onderste boven worden gekeerd, in feite is dat ook gebeurd, toen heeft ze op haar kop gestaan, maar is niet ten onder gegaan maar behouden. Wat toen gebeurde, zou dat niet weer kunnen geschieden: is God nog steeds barmhartig en genadig? Of wachten we op de ondergang van deze wereld, die zijn verdiende loon, maar moet krijgen. Kan de gemeente ook nu niet de postduif zijn die het goede bericht weet te brengen? Jona werd door God telkens weer aan zijn opdracht herinnerd, zou er in deze tijd niet ook bekering mogelijk zijn? De wonderen zijn de wereld nog niet uit.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk